

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
LEGE

privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile situate pe secțiunile naționale ale Rețelei rutiere transeuropene

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.1.- (1) Scopul prezentei legi constă în asigurarea unui nivel minim de siguranță pentru utilizatorii tunelurilor situate pe secțiunile naționale ale Rețelei rutiere transeuropene, prin prevenirea producerii unor evenimente critice ce ar putea pune în pericol viața umană, mediul sau instalațiile din tuneluri și prin asigurarea protecției în cazul accidentelor.

(2) Prezenta lege se aplică tuturor tunelurilor situate pe secțiunile naționale ale Rețelei rutiere transeuropene, care au lungimi mai mari de 500 m, fie că acestea se află în faza de proiect, în diferite faze de construcție sau în exploatare.

Art.2.- În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *Rețeaua rutieră transeuropeană* - rețeaua rutieră prevăzută în Secțiunea a 2-a anexeii nr.I la Decizia 1692/96/CE, ilustrată prin hărți și/sau descrisă în anexa nr.II la decizia respectivă;

b) *serviciile de urgență* - toate serviciile locale, publice sau private sau asigurate de personalul tunelului, care intervin în eventualitatea unui accident, inclusiv poliția, pompierii și echipele de salvare;

c) *lungimea tunelului* - lungimea celei mai lungi benzi de circulație din tunel, măsurată pe partea complet acoperită a tunelului.

Art.3.- (1) Autoritatea administrativă națională care are responsabilitatea generală privind siguranța tunelurilor și care ia toate măsurile necesare pentru ca dispozițiile prezentei legi să fie respectate este Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România, denumită în continuare *autoritatea administrativă*.

(2) Autoritatea administrativă ia măsuri pentru ca tunelurile aflate pe teritoriul României și care fac obiectul prezentei legi să îndeplinească cerințele minime de siguranță prevăzute în anexa nr.1.

(3) În cazul în care anumite cerințe structurale prevăzute în anexa nr.1 pot fi îndeplinite doar prin soluții tehnice nerealizabile sau realizabile numai în baza unor costuri suplimentare, autoritatea administrativă, în conformitate cu prevederile art.4, poate accepta aplicarea unor măsuri de reducere a riscurilor ca o alternativă la aplicarea prevederilor anexei nr.1, cu condiția ca aceste măsuri alternative să asigure o protecție echivalentă sau mai bună. Eficiența acestor măsuri face obiectul unei analize a riscurilor, în conformitate cu dispozițiile art.13. Autoritatea administrativă are obligația de a informa Comisia Europeană în legătură cu măsurile de reducere a riscurilor acceptate ca alternativă și de a-și motiva decizia. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică tunelurilor aflate în stadiul de proiect, potrivit dispozițiilor art.9.

(4) Autoritatea administrativă poate stabili cerințe mai stricte de siguranță, cu condiția ca acestea să nu contravină prevederilor prezentei legi și Directivei Parlamentului European și Consiliului European nr.54/2004.

Art.4.- (1) Tunelurile situate în întregime sau în parte pe secțiunile naționale ale Rețelei rutiere transeuropene intră în domeniul de responsabilitate a autorității administrative. În cazul în care tunelul este situat atât pe teritoriul României, cât și al altui stat membru al Uniunii Europene și există două autorități administrative diferite, deciziile luate de oricare dintre ele în cursul exercitării propriilor competențe și responsabilități cu privire la siguranța tunelurilor se adoptă cu acordul prealabil al celeilalte autorități.

(2) Autoritatea administrativă dă în exploatare tunelurile, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa nr.2.

(3) Autoritatea administrativă are competența suspendării sau restricționării exploatării unui tunel, în cazul în care cerințele privind siguranța nu sunt îndeplinite. Autoritatea administrativă precizează condițiile în care poate fi reluat traficul normal.

(4) Autoritatea administrativă are următoarele atribuții principale:

a) verificarea și controlul regulat al tunelurilor și elaborarea unor cerințe de siguranță cu privire la acestea;

b) realizarea unor programe organizatorice și operaționale, inclusiv planuri de acțiune în situații de urgență, pentru instruirea și dotarea serviciilor de urgență;

c) definirea procedurii pentru închiderea imediată a unui tunel în situații de urgență;

d) aplicarea măsurilor necesare de reducere a riscurilor.

Art.5.- (1) Pentru fiecare tunel situat pe teritoriul României, indiferent dacă acesta se află în stadiul de proiectare, construcție sau exploatare, autoritatea administrativă va recunoaște ca administrator al tunelului organismul public sau privat care răspunde de administrarea tunelului în etapa respectivă. Funcția de administrator al tunelului poate fi îndeplinită chiar de autoritatea administrativă.

(2) În cazul în care tunelul este situat atât pe teritoriul României, cât și al altui stat membru al Uniunii Europene și există două autorități administrative diferite, cele două autorități administrative recunosc împreună un singur organism responsabil cu administrarea tunelului.

(3) Orice incident sau accident semnificativ produs în tunel face obiectul unui raport, întocmit de administratorul tunelului. Acest raport se transmite în termen de cel mult o lună responsabilului cu siguranța, așa cum este definit la art.6, autorității administrative, precum și serviciilor de urgență.

(4) În cazul în care se întocmește un raport care analizează împrejurările în care s-a produs incidentul sau accidentul menționat la alin.(3) sau concluziile care se pot trage din acesta, administratorul tunelului transmite acest raport responsabilului cu siguranța, autorității administrative și serviciilor de urgență, în termen de cel mult o lună de la data primirii raportului.

Art.6.- (1) Pentru fiecare tunel, administratorul tunelului desemnează, cu aprobarea prealabilă a autorității administrative, un responsabil cu siguranța, acesta urmând să coordoneze toate măsurile de prevenire și de protecție necesare pentru siguranța utilizatorilor și a personalului de exploatare. Responsabilul cu siguranța poate face parte din personalul tunelului sau din serviciile de urgență, dar este independent de acestea în ceea ce privește atribuțiile referitoare la siguranța tunelului și nu primește instrucțiuni, în acest domeniu, de la nici un angajator. Un responsabil cu siguranța își poate îndeplini sarcinile și funcțiile la mai multe tuneluri dintr-o regiune.

(2) Responsabilul cu siguranța îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigură coordonarea cu serviciile de urgență și ia parte la pregătirea programelor operaționale;

b) participă la planificarea, punerea în aplicare și evaluarea operațiunilor de urgență;

c) participă la definirea programelor de siguranță și la redactarea specificațiilor privind structura, echipamentul și exploatarea, atât în privința tunelurilor noi, cât și în privința modificării tunelurilor existente;

d) verifică instruirea personalului de exploatare și a serviciilor de urgență și participă la organizarea exercițiilor care au loc la intervale de timp regulate;

e) avizează darea în exploatare a structurii, echipamentelor și exploatarea tunelurilor;

f) verifică întreținerea și reparația structurii și echipamentului tunelului;

g) participă la evaluarea oricărui incident sau accident semnificativ, în conformitate cu dispozițiile art.5 alin.(3) și (4).

Art.7.- (1) Inspecțiile, evaluările și încercările referitoare la siguranța tunelurilor sunt efectuate de către autoritatea de inspecție, care este independentă din punct de vedere funcțional de administratorul tunelului.

(2) Inspectoratul de Stat în Construcții, în calitate de organ tehnic specializat al statului, reprezintă, în sensul prezentei legi, autoritatea de inspecție privind respectarea prevederilor prezentei legi.

Art.8.- Ministerul Transporturilor informează Comisia Europeană cu privire la denumirea și adresa autorității administrative desemnate potrivit prevederilor prezentei legi, având obligația de a notifica, în termen de trei luni, orice modificări ce pot surveni în ceea ce privește aceste informații.

Art.9.- Orice tunel al cărui proiect nu a fost încă aprobat până la intrarea în vigoare a prezentei legi se supune cerințelor acesteia.

Art.10.- (1) În cazul tunelurilor al căror proiect a fost aprobat, dar care nu au fost încă deschise circulației publice până la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea administrativă evaluează respectarea cerințelor prezentei legi, în special în privința documentației legate de siguranță, prevăzute în anexa nr.2.

(2) În situația în care autoritatea administrativă constată că un tunel nu se conformează dispozițiilor prezentei legi, notifică administratorului tunelului faptul că trebuie luate măsuri adecvate în vederea creșterii siguranței și îl informează în acest sens și pe responsabilul cu siguranța.

(3) Tunelul poate fi dat în exploatare ulterior, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa nr.2.

Art.11.- (1) În cazul tunelurilor care au fost deja deschise circulației publice până la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea administrativă trebuie să evalueze respectarea cerințelor stipulate, în special în privința documentației referitoare la siguranță, prevăzute în anexa nr.2, pe baza unei inspecții, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul în care este necesar, administratorul tunelului propune și supune aprobării autorității administrative un plan de adaptare a tunelului la standardele europene, precum și măsurile de remediere pe care intenționează să le aplice.

(3) Autoritatea administrativă aprobă măsurile de remediere sau solicită modificarea acestora.

(4) În cazul în care măsurile de remediere astfel stabilite includ modificări substanțiale de construcție sau exploatare, se aplică procedura prevăzută în anexa nr.2.

(5) Autoritatea administrativă informează Comisia Europeană cu privire la măsurile aplicate, în vederea îndeplinirii

cerințelor Directivei nr.54/2004, măsurile planificate și, dacă este cazul, consecințele deschiderii sau închiderii principalelor drumuri de acces spre tuneluri.

(6) Modernizarea tunelurilor se realizează în conformitate cu un program elaborat de autoritatea administrativă, care se va finaliza în termen de maximum 10 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art.12.- (1) Autoritatea administrativă verifică regularitatea cu care se efectuează inspecțiile de către autoritatea de inspecție, pentru a se asigura că toate tunelurile care intră sub incidența prezentei legi își respectă dispozițiile.

(2) Perioada dintre două inspecții consecutive ale oricărui tunel nu trebuie să depășească șase ani.

(3) În cazul în care, pe baza raportului autorității de inspecție, autoritatea administrativă constată că un tunel nu îndeplinește dispozițiile prezentei legi, notifică administratorului tunelului și responsabilului cu siguranța faptul că trebuie adoptate măsuri de creștere a siguranței tunelului. Autoritatea administrativă definește condițiile de redeschidere a tunelului sau de continuare a exploatării tunelului, care se vor aplica până la punerea în aplicare a măsurilor de remediere, precum și orice alte restricții și condiții relevante.

(4) În cazul în care măsurile de remediere includ orice modificare substanțială a construcției sau exploatării tunelului, după luarea acestor măsuri tunelul este supus unei noi autorizări de exploatare, în conformitate cu procedura stabilită în anexa nr.2.

Art.13.- (1) Analiza riscurilor se realizează de către autoritatea de inspecție, conform unei metodologii aprobate prin ordin al inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții. Conținutul și rezultatele analizei riscurilor sunt incluse în documentația referitoare la siguranță, prezentată autorității administrative. Analiza riscurilor este specifică fiecărui tunel și ia în considerare toți factorii de proiectare și condițiile de trafic care afectează siguranța, în special caracteristicile și tipul de trafic, lungimea și geometria tunelului, precum și numărul prognozat de vehicule grele de marfă care îl tranzitează zilnic.

(2) Autoritatea administrativă elaborează și supune aprobării inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții metodologia clară și detaliată de efectuare a analizei riscurilor, având în vedere cele mai bune practici în acest domeniu la

nivel internațional, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi. După aprobarea acesteia, autoritatea administrativă informează Comisia Europeană în legătură cu metodologia aplicată.

Art.14.- (1) Pentru a permite instalarea și utilizarea unor echipamente de siguranță inovatoare sau a unor proceduri de siguranță inovatoare, care să asigure un nivel de protecție echivalent sau mai ridicat decât tehnologiile actuale, conform standardelor prevăzute în legislația europeană, autoritatea administrativă poate acorda derogări de la respectarea cerințelor minime de siguranță prevăzute în Directiva nr.54/2004, pe baza unei solicitări temeinic documentate a administratorului tunelului.

(2) Pentru a acorda o astfel de derogare, autoritatea administrativă va prezenta mai întâi Comisiei Europene o cerere de derogare, care conține cererea documentată a administratorului tunelului și avizul autorității de inspecție.

(3) În cazul în care, în termen de patru luni, Comisia Europeană sau un stat membru nu formulează obiecțiuni, derogarea se consideră acordată.

(4) În cazul în care Comisia Europeană formulează obiecțiuni, autoritatea administrativă acordă derogarea, în condițiile propuse de Comisie.

(5) Autoritatea administrativă nu va acorda derogări, în cazul în care Comisia Europeană respinge cererea de derogare.

Art.15.- (1) La fiecare doi ani, autoritatea administrativă redactează rapoarte referitoare la incendiile produse în tuneluri și la accidentele care afectează în mod clar siguranța utilizatorilor de drumuri din tuneluri, precum și la frecvența și cauzele unor asemenea incidente și le evaluează, furnizând informații cu privire la eficiența echipamentelor și a măsurilor de siguranță. Aceste rapoarte sunt transmise Comisiei Europene, înainte de sfârșitul lunii septembrie a anului care urmează perioadei de raportare.

(2) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritatea administrativă va elabora și supune spre aprobare ministrului transporturilor calendarul de aplicare a prevederilor Directivei nr.54/2004 pentru tunelurile aflate deja în exploatare, care fac obiectul prezentei legi. Ministerul Transporturilor notifică acest calendar Comisiei Europene în decurs de 30 de zile de la aprobare și informează

Comisia Europeană la fiecare doi ani cu privire la situația aplicării sale și cu privire la orice eventuală modificare adusă acestuia, până la sfârșitul perioadei prevăzute la art.11 alin.(6).

Art.16.- Cerințele tehnice prevăzute în anexele nr.1 și 2 vor fi modificate prin hotărâre a Guvernului, în vederea adaptării continue la evoluțiile ce țin de progresul tehnic în ceea ce privește siguranța tunelurilor.

Art.17.- Anexele nr.1și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei Parlamentului European și Consiliului European nr.54 din 29 aprilie 2004 privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile din Rețeaua rutieră transeuropeană, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (J.O.C.E.) nr.L.167 din 30 aprilie 2004.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 24 mai 2007, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă